

[Poul Hartling.]

Det er klart, at der fremdeles skal betales skolepenge i den private skole, men når det offentlige stiller store krav af økonomisk art til skolen, krav, som den private skole ikke kan se bort fra og ikke ønsker at se bort fra — det gælder f. eks. hygiejniske forhold, lærerløn, lokaler og samlinger — må det også være rimeligt, at det offentlige, som jo henter sine midler også hos de forældre, hvis børn går i den private skole, giver et så rimeligt tilskud, at skolen kan leve og virke.

Jeg har hentet mit eksempel fra København, men forholdene kunne også belyses ved eksempler fra realskoler uden for København, og jeg vil lade mit spørgsmål gælde, som det hedder i ministerløftet fra 1958: realskoler såvel i som uden for Storkøbenhavn, for de private realskoler har uimodsigeligt fået deres stilling forringet.

Undervisningsministeren (K. B. Andersen): Som det ærede medlem sikkert er vidende om, er det et vanskeligt tidspunkt, spørgsmålet er stillet på, hvis der, som det selvfølgelig er tilfældet, ønskes et klart svar.

Ministeriet har for ganske nylig nedsat et udvalg, der har fået til opgave at overveje tilskudsreglerne for de private tilskudsberettigede skoleformer og fremsætte forslag til ændring af disse regler med henblik på tilvejebringelse af rimelige og i videst muligt omfang ensartede tilskudsordninger for de forskellige private skoleformer.

Der er jo, hvad det ærede medlem ved lige så godt som jeg, forskelle imellem tilskudslovene, der alene lader sig forklare ved tidspunkterne for de forskellige loves gennemførelse eller andre, om jeg så må sige, sagligt uvedkommende forhold. Der har derfor ofte under tilskudslovsforslagsbehandling i folketinget været efterlyst en undersøgelse med påfølgende korrektioner af urimelige forskelle og utilstrækkelige tilskudsordninger. Der blev for en del siden udført et lignende arbejde, der viste betydelige og til dels utilsigtede forskelle

mellem de private skoler. Jeg ved, at dette sidste arbejde er det ærede medlem bekendt, da det ærede medlem lånte det eneste eksemplar, der er tilbage af betænkningen af mig — jeg har så vidt mig bekendt ikke fået det tilbage; det gør heller ikke noget; jeg ved, det er i gode hænder.

En undersøgelse som den, der nu er påbegyndt, er jo også rimelig ud fra størrelsesordenen af de tal, vi her beskæftiger os med. Det er næppe alle, der er klar over, at tilskuddene til de private skoler nu er oppe på godt og vel 150 mill. kr. om året alene til driften, hvortil kommer ca. 22 mill. kr. til elevtilskud til en række af de private skolers elever og ca. 33 mill. kr. som statslån til byggeri o. lign. Heraf modtager de private realskoler ca. 25 mill. kr. til driften og ca. 6 mill. kr. i statslån, og i disse tal indgår så endda ikke handelsskoler, tekniske skoler, maskinmester- og maskinist-skoler.

Jeg kan måske klarest besvare det ærede medlems spørgsmål derhen, at princippet for de offentlige tilskud til de private skoler må være, at alle i økonomisk henseende almindelige hjem, der ønsker det, må have mulighed for at benytte de private skoler, hvis de vil sætte lidt ind på det. Der kan ikke være nogen idé i at yde en meget betydelig offentlig støtte til skolerne, hvis alene en i økonomisk henseende særlig privilegeret kreds kan nyde godt af dem. Heri ved jeg at det ærede medlem vil være enig. Dette synspunkt må være rigtigt både set ud fra de pågældende skoler og ud fra en vurdering af, hvor det er en rimelig opgave for det offentlige at yde tilskud.

Skulle den igangværende undersøgelse vise, at dette princip ikke er opfyldt for de private realskolers vedkommende, vil jeg følgelig stille forslag om de nødvendige forbedringer af tilskudsreglerne. Private realskoler er imidlertid, som også det ærede medlem ved, mindst to ting, hvilket gør det særlig vanskeligt netop på dette felt at skabe den helt rigtige tilskudsordning.